

μπαλαντζάρω

μπαλαντζάρω κ. **παλαντζάρω**, ρ. [<ιταλ. balanzare], μπαλαντζάρω. **1.** ζυγιάζομαι, ταλαντεύομαι, αιωρούμαι μέχρι να ισορροπήσω: «αφού ο ακροβάτης μπαλαντζάρισε για λίγο πάνω στο σχοινί, στο τέλος βρήκε πάλι την ισορροπία του». **2.** υποστηρίζω πότε τον έναν και πότε τον άλλον, ανάλογα με τα συμφέροντά μου ή συμφωνώ ταυτόχρονα και με τους δυο αντιπάλους πως έχουν δίκαιο: «δεν τον έχει κανένας εμπιστοσύνη, γιατί συνέχεια μπαλαντζάρει αυτός ο άνθρωπος». **3.** διστάζω να εκφράσω γνώμη, γιατί νομίζω πως τη μια φορά έχει δίκαιο ο ένας και την άλλη φορά ο άλλος: «δεν αποφάσισε ακόμα ποιον θα υποστηρίξει, γιατί μπαλαντζάρει πότε προς τον έναν και πότε προς τον άλλον».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας